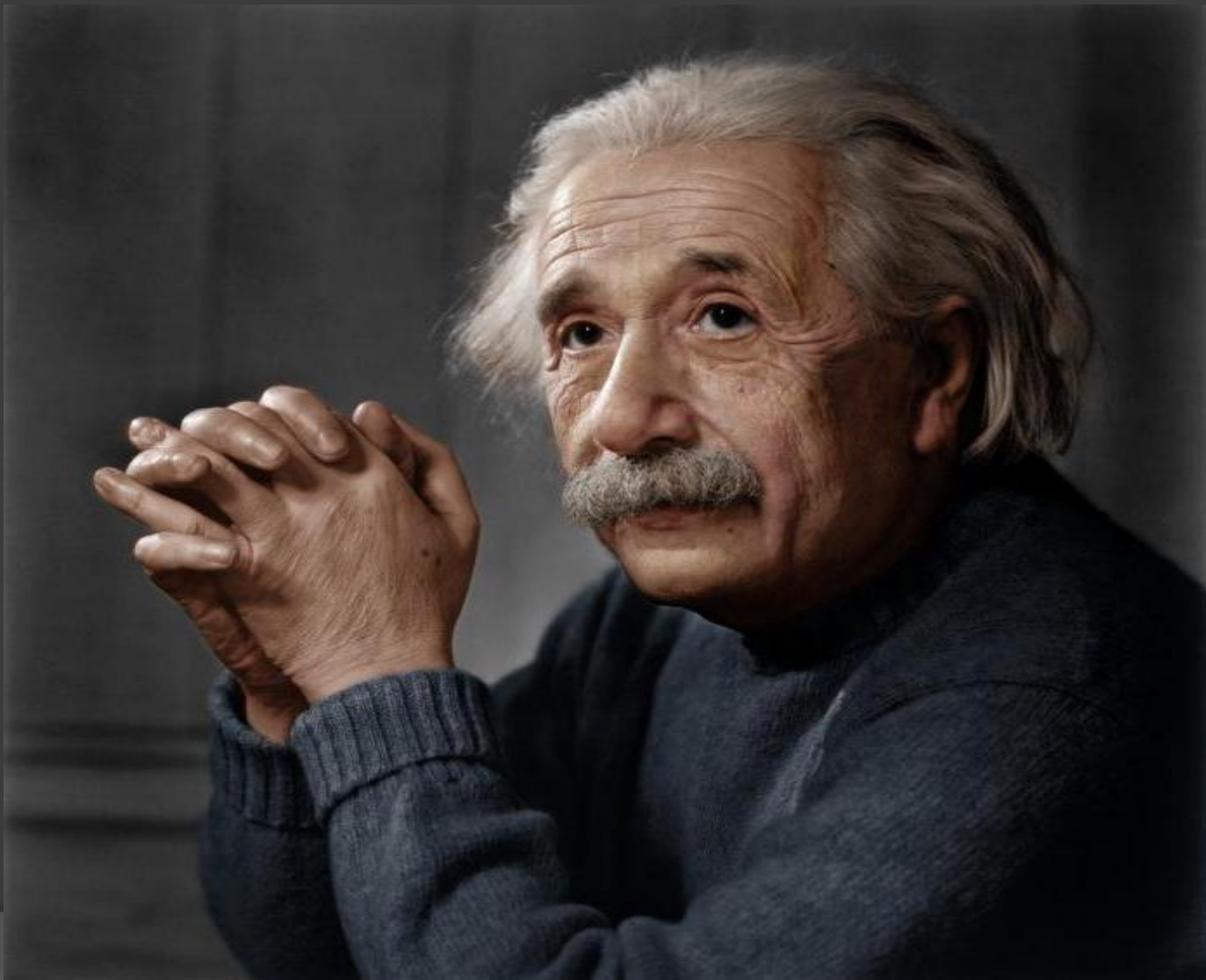


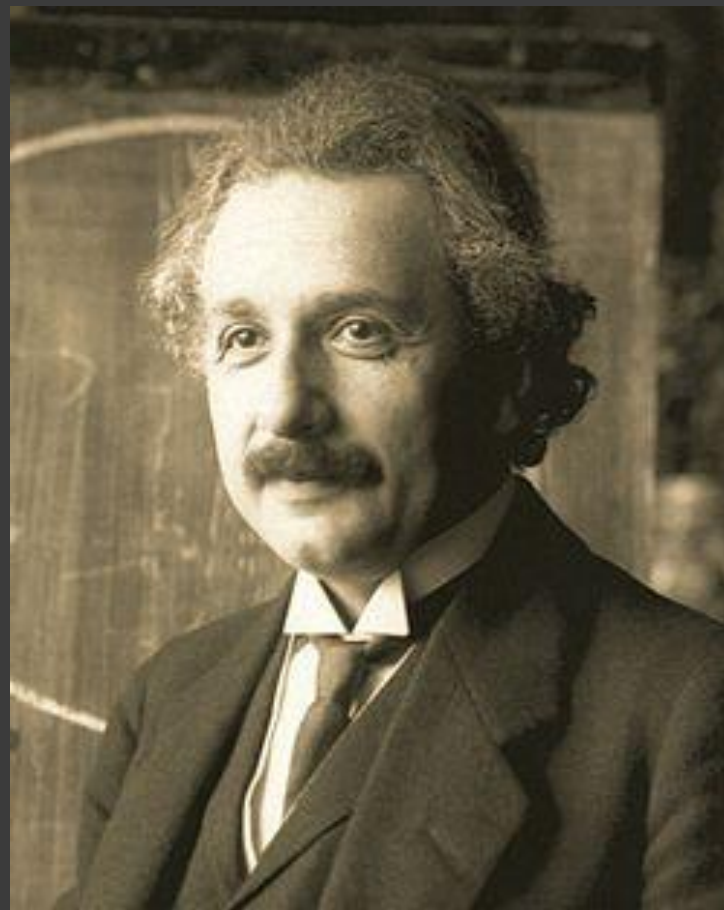
Альберт Эйнштейн (1879-1955)



Біографія Альберта Ейнштейна починається 14 березня 1879 року. Саме тоді він народився в місті Ульмі (Німеччина).

Мати, Пауліна (уродж. Кох, 1858—1920) походила з сім'ї забезпеченого торговця кукурудзою Юліуса Дерцбахера і Йетти Бернгаймер. У Ейнштейна була молодша сестра Марія (Майя, 1881—1951).

Будинок, в якому народився вчений, був зруйнований під час бомбардувань 1944 року і не був відновлений.

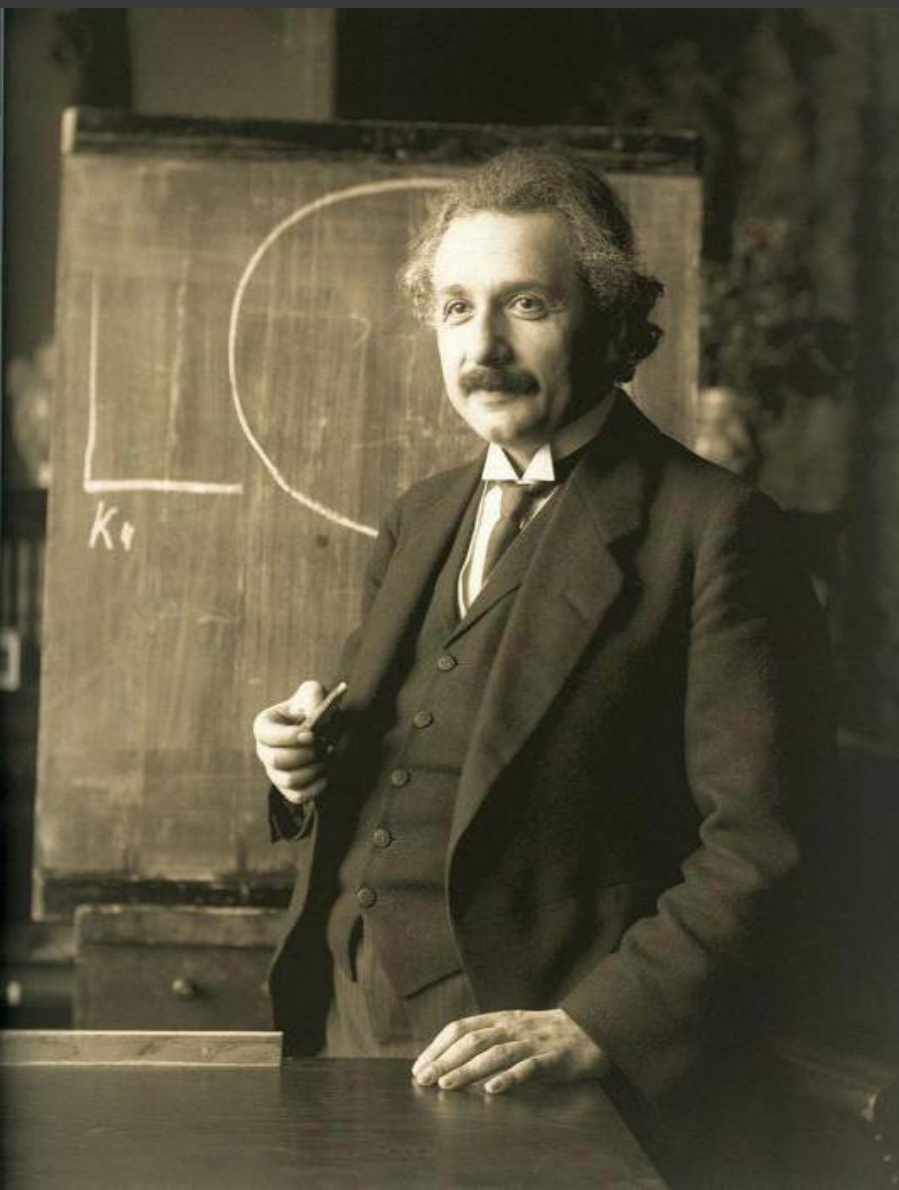


До трьох років Альберт не говорив, однак виявляв надзвичайну цікавість вже в ранні роки, але коли заговорив, то словниковий запас відразу був на рівні дорослої людини. Майбутньому вченому було цікаво знати, як влаштований світ.

Будучи дитиною нерелігійних батьків, Альберт Ейнштейн відвідував католицьку початкову школу в Мюнхені і до 12 років був досить глибоко віруючим підлітком, хоч і не розмежовував християнське й іудейське віровчення.

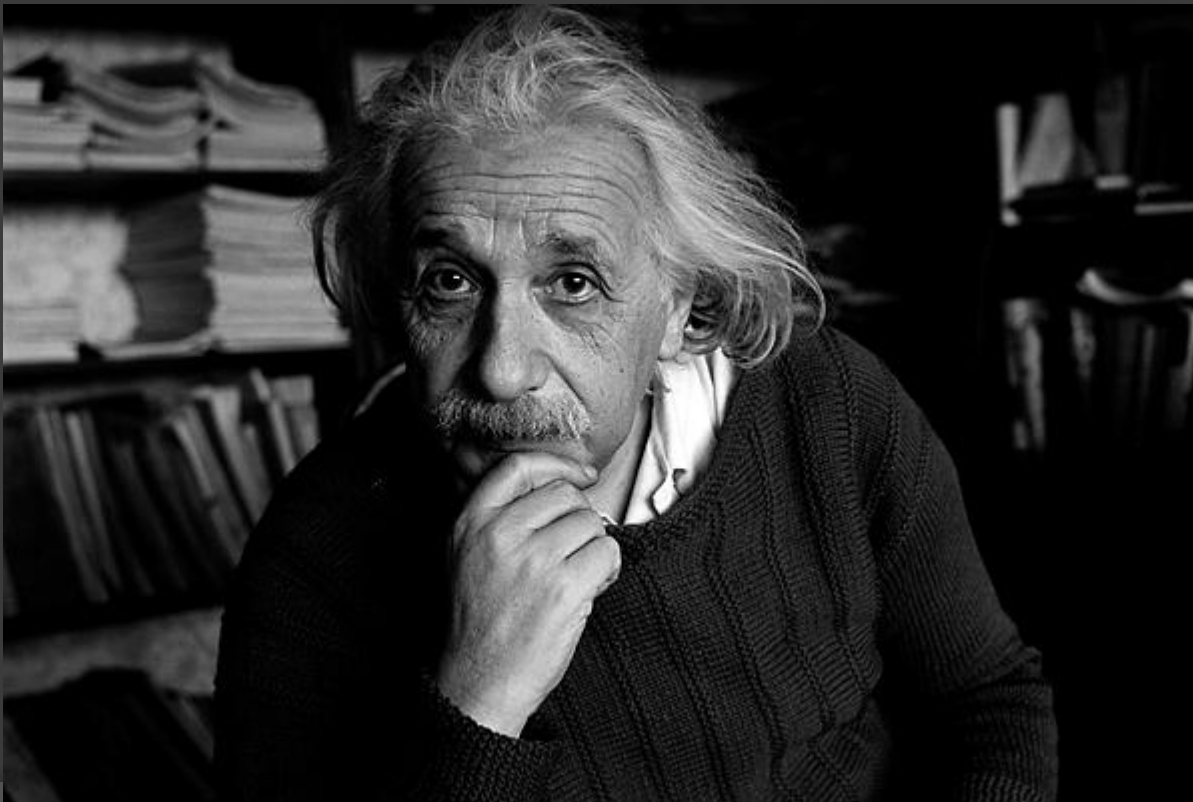


Хлопчик зростав замкнутим і нетовариським і не демонстрував яких-небудь значних успіхів в школі. Поширеною є думка, що в дитинстві Альберт Ейнштейн був не здібний до навчання. Як докази наводяться низькі показники, які він демонстрував у школі, а також той факт, що майбутній геній вельми пізно почав ходити і говорити. Проте така точка зору заперечується багатьма дослідниками біографії Альберта Ейнштейна. Дійсно, вчителі критикували Ейнштейна за повільність і погану успішність, проте пояснення низької успішності і труднощам в навчанні Ейнштейна слід шукати не в лінощі або поганих здібностях учня, а в елементарній скромності, несприйнятті застарілих педагогічних методів.



Знаменитий учений в дитинстві не був вундеркіндом. Більш того, навколишні сумнівалися в його повноцінності. Мати Ейнштейна підозрювала наявність вродженої вади у дитини (справа в тому, що у нього була велика голова). Всі сміялися над ним. Вчителі вважали, що він практично ні на що не здатний.

Коли Альберту було 5 років, його батько вперше показав йому компас. Це перше враження від знайомства з технікою у Ейнштейна збереглося на все життя і, як він сам визнавав, визначило його захоплення всілякими механізмами і наукою.





В дитинстві під тиском матері він з шести років почав займатися грою на скрипці. Захоплення музикою також зберігалось у Ейнштейна впродовж усього життя, і у 1908 він навіть виступав у квінтеті музикантів-аматорів (спільно з математиком, поліцейським, юристом і палітурником).

**У віці 12 років
в 1891 він почав
самостійно вивчати
математику за
допомогою шкільного
підручника з геометрії.
Хоча часто
стверджується, ніби
Ейнштейн був
некомпетентним в
математиці, але це
також не відповідає
дійсності. У гімназії він
вже був у числі перших
учнів з вивчення
точних наук**



Політехнікумі Альберт прогулював лекції, натомість читав у кафе журнали з останніми науковими теоріями. Ейнштейн був настільки впевнений в собі, що навіть маленька перемога прирівнювалась ним до великої. Від родичів він потребував, щоб ніколи в ньому не сумнівались. Фізик знав і вірив, що колись отримає Нобелівську премію. Вчений вважав, що пишучи вірші, він тренує мозок. А теорія досконала лише тоді, коли її можна пояснити будь-кому простими словами. У 1900 Ейнштейн закінчив політехнікум, отримавши диплом викладача математики і фізики. Хоча його успішність не була зразковою, проте він серйозно зацікавився цілим рядом наук.

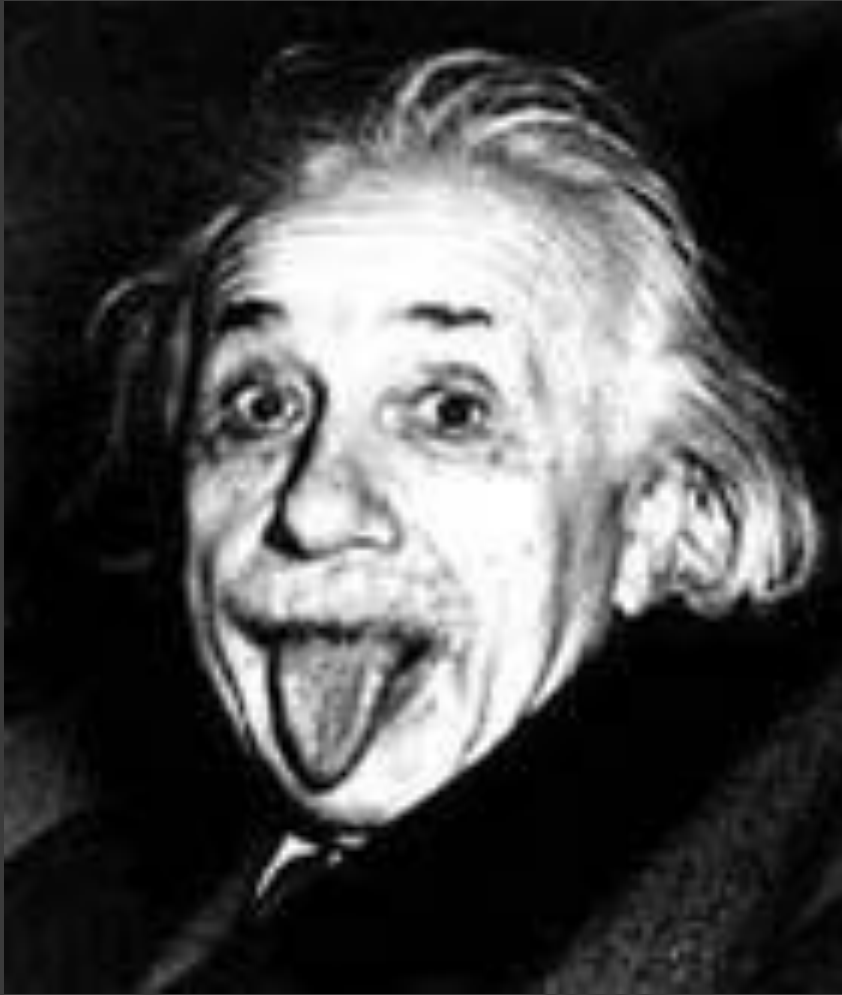


Фото з висунутим язиком було зроблене в 1951 році після святкування дня народження ученого. Стомлений Альберт на прохання сфотографуватись висунув язика, що і зафіксував фотограф. Ейнштейну фото дуже сподобалось і він передав його ведучому науково-популярної передачі Говарду Сміту. На зворотній стороні фотографії було написано: «Вам сподобається даний вчинок, тому що він призначений усьому людству».

Останні слова Ейнштейна невідомі, так як доглядальниця не розуміла німецької. Біографія і відкриття Альберта досі вивчаються багатьма вченими. Деякі дослідження вельми цікаві. Зокрема, мозок Альберта після смерті вивчали на предмет геніальності, проте не виявили нічого виняткового. Це говорить про те, що кожен з нас може стати таким, як Альберт Ейнштейн.

